

Ett inre monster har jag närt och fött
Med hunger, törst och kniv
För människoblod, och människokött
Tog jag mina systrars liv

Jag åt och drack i vilda drag
Från byltet i min famn
Ty jag är en antropofag
Och Lennart är mitt namn!

Lennart, kannibal!
Lennart, kannibal!

Jag grät när jag plötsligt förstod
Vad jag faktiskt hade gjort
Men slickade min systers blod
Från eggen lika fort

Ohämmad är min metabolism
Av särskilt udda mått
Men jag har fastnat för kannibalism
Och älskar köttet rått!

I blodets fest
En nattlig vard
I månens bleka sken
Med lust och iver gnager jag
På vita människoben!

Lennart, kannibal!
Lennart, kannibal!

Lennart, kannibal!
Lennart, kannibal!
Lennart, kannibal!
Lennart, kannibal!